

Toužím..

Toužím ležet v trávě a hledět do mraků nebe..

Toužím cítit vůně květů a jak rosa z rána zebe..

Toužím slyšet ptáky stejně jako dětské hlasy..

Toužím cítit sluce, jako vítr, jež si hraje s vlasy..

Toužím běžet přes louky a vřesem - běžet přes vodu..

Toužím běžet po cestách a lesem - cítit svobodu..

Toužím oči vidět druhých - poznat hloubku jich..

Toužím hrát se v kruh lidí, ač by padal sníh..

Toužím zas pro druhé dýchat - říct jim: „nedej se“

Toužím tlukot srdce slýchat, když se roztřese

Gattaka

Archívy

Je to trochu zvláštní chtivost tohle napsat – je právě 23:10, 28.12.05 –
ještě.

Přelom roku je před námi a já již směnil kalendáře
a ten starý tulácký jsem uložil do archivní krabice od papírů do tiskárny.
Je takřka plná, děti si schovávají papírky z nástěnek, písmena - ty velké
iniciály z názvů táborů,
to vše si někde tutlí - ano, jsou to kusy věcí,
jež vcelku nemají hlubší význam - člověk i bez nich by nezapomněl na ty
okamžiky...
ale i tak, jsou to takové relikvie, které schraňujeme. Když jsem přišel k
tulákům,
tak mi bylo jedenáct - byl rok 1999 a hráli indiáni.
Z pohledu poměrně malého dítěte se lidé kolem mě jeví velmi rozdílní -
dospěláci,
jiné děti, starší, mladší ... dnes to vypadá, jako by to všechno patřilo
neodděleně k sobě .. do jedné řady ..
kolonky zmizely - zůstaly jen pocity ohledně lidí, kteří mi kdysi
připadaly mnohem starší a teď vnímám,
nejen podle kalendáře, že zas tak velký věkový rozdíl tady není.
Kalendáře přibývají, semtamníky zvyšují svá pořadová čísla...
Táhne se to celé dál a pluje to bez hmotného středu .. točíme se kolem
sebe a postupujeme dál.
Tenhle oddíl je o citech a nejen o „prosté“ spolupráci více lidí na
nějakém díle .. vychováváme se
a učíme se od sebe navzájem. Má to svoji minulost, které už nikdy
nebudu součástí.
A má to svoji budoucnost, která čeká na každého z nás,
zda-li jí řekne své „ano“ a bude putovat dál ..
společně s dalšími, kdo svolili..

Gattaka

Tulákův stručný průvodce po oddíle – aneb odchod nanečisto

Text psaný kurzívou je z knihy Dona Miguela Ruize – Čtyři dohody...

NEHŘEŠTE SLOVEM

Hovořte jako osobnost. Říkejte jen to, co si myslíte. Vyhýbejte se užívání slova proti sobě nebo k pomlouvání druhých. Užívejte sílu slova ve jménu pravdy a lásky.

Byl pátý květen, sportu čas... jako jindy, nepravidelně v pondělí nebo pátek, to podle možností celé party a tak trochu i podle mých odjezdů na výpravy..., jsem mířil do Bráníka do haly hrát badminton. Pokud si myslíte, že je to jen plážová rekreační záležitost, asi jste to ještě nikdy nehráli v hale, na kurtu s originál sítí a „neřezali“ do toho...

Mohlo se to stát i na schodech, na ulici, na hřišti za školou, kdekoliv a ne tam. Plnou silou (a váhou) jsem se opřel o levou nohu, abych dosáhl na opeřený míček vysoko nad hlavou. Ani nevím, jestli se páčka s míčkem nakonec setkaly. Na zemi jsem byl poměrně rychle a pak dlouho. Koleno řeklo, že má dost a to natolik, že jsem nějakou chvíli na to ležel pod rentgenem v jedné nejmenované nemocnici v Krči. Vážení a milí, po zkušenostech s touto fakultní nemocnicí a její chirurgií mám velké pokušení porušit tu První dohodu – nehřešit slovem. Ale říct, co si myslím, to mohu. Myslím si, že systém zdravotnictví v této zemi potřebuje velkou změnu a to co nejdříve. A nejen zdravotnictví, takže doufám, že počátkem června se dočkáme změn k lepšímu... naděje umírá poslední.

Opravdu odborně prohlédnut a ošetřen jsem byl až na „své“ poliklinice následující úterý. Ty dny mezi pátkem a úterým byly zvláštní zamyšlením, emocemi (klidnými!), lidmi, co se mi ozvali i co mne navštívili, byly zvláštní ne hraným, ale skutečným klidem od prvního okamžiku v tom Bráníku, přijetím zkušenosti i skutečnosti, která nastala. Žádné hřešení slovem na toto téma...

NEBERTE SI NIC OSOBNĚ

Nikdo nedělá nic kvůli vám. Co druzí říkají a dělají je projevem jejich vlastní situace a snů. Když budete imunní proti názorům a činům druhých, nestanete se obětí zbytečného utrpení.

Otázka: proč se mi to stalo? Odpověď: ... složitá, hledání souvislostí je plné otevřenosti a pokory... to není vzdát se a složit ruce do klína a říct si, že je to osud, to je počátek snahy objevit to proč, poučit se, všimnout si toho, co mi uniká, co nevidím, co mi tím bylo naznačeno, kde jsem co udělal jinak, než jsem mohl lépe. A také postavit se zase na nohy zpátky a to jakmile to půjde.!

NEVYTVÁŘEJTE SI ŽÁDNÉ DOMNĚNKY

Nalezněte odvahu klást otázky a vyjádřit, co skutečně chcete. Komunikujte s ostatními tak jasně, jak jenom dovedete, abyste se vyhnuli nedorozuměním, smutku a dramatům. Pouze touto jedinou dohodou dokážete zcela změnit svůj život.

Mlčet není zlato. A nechci milosrdné lži. Vytvářet si domněnky třeba jen o tom, co se děje jinde, když tam člověk není, je opravdu nejlepší návod na to, jak si vytvářet smutky, dramata a nedorozumění. Pokud něco někdo máte, co víte, děláte a umíte jinak, než to dělám já, tak mi to řekněte, vyhneme se zbytečným překvapením a střetům...)

Snažím se nevytvářet domněnky ani o čase, který nastane, o všech věcech u kterých jsem doposud byl a teď chvíli nebudu. Oddíl je samostatný, schopný, silný i srdečný. Zvládne vše, co přijde, protože to zvládnou a dokážou lidé, co v něm jsou. Právě teď prožívám něco jako „odchod nanečisto“. Jsem totiž v dosahu, existují telefony, faxy i maily (ale ten doma nemám...). Vytvářím náměty, lístečky, Informátory, tábor... proto to „nanečisto“.

DĚLEJTE VŠE TAK, JAK NEJLÉPE DOVEDETE

Vaše činnost se mění od okamžiku k okamžiku; bude vypadat jinak, když jste nemocní, než když jste zdraví. Dělejte však za všech okolností vše, jak nejlépe dovedete, a vyhněte se zbytečným soudům a lito.

Člověk nemusí být s tituly zleva zprava. Rozhodující pocit pro jeho osobní svobodu, radost a pocit naplnění života je v srdci, ve vědomí, že se posunul až tam, kam opravdu mohl. Ale i to je hranice uměle vytvořená – pryč s ní. Člověk může překračovat hranice, posouvat to možné, dokud dělá vše vždy, jak nejlépe dovede...

Možná (doufám v to) pojedu v červnu do Lužických hor na výpravu. Možná pojedu v červenci na Šumavu. A doufám, že Zátoka pláňat v srpnu nebude bez Chronose, který tu naší letošní cestu v čase Rudolfa II. přece musí dovést do konce...

Díky vám všem, co „jste“ a nejen svou přítomností dokážete skvělé věci. „Jste mé druhé já...“

Váš nejfousatější Tulák*

Přehled akcí na časy budoucí

Termín akce	Název akce	Předpokládané místo	Kdo zajišťuje úspěch
16. - 18.6.2006	Výprava	Lužické hory	Pája
28.6.2006	Poslední schůzka	Praha	David
1. - 6.7.2006	Šumavské putování	Husinec	David
5. - 20.8.2006	Letní tábor	Zátoka Pláňat	všichni co přežijí
21. - 27.8.2006	Tábor pro pokročilé	Zátoka Pláňat	Beruna
8. - 10.9.2006	Cyklovýprava	Vysočina	Beruna
15. - 17.9.2006	Výprava	Keblov	??
28.9.2006	Jednodenka	??	??
8.10.2006	Jednodenka	??	??
26. - 29.10.2006	Podzimky	Polnička	všichni
12.11.2006	Výstava	Dům UM	všichni
16. - 19.11.2006	Výprava	??	??
15. - 19.11.2006	Vstupní kvalifikace pro lidičky 15-18 let – kdo má zájem, více info u Beruny		
15. - 17.12.2006	Vánočka	Lužické hory	??
26.12.2006	Putování za vánoční vločkou	??	Michal
A výhled do budoucna			
Leden	Lyžobobo akce		
17. - 24.2.2007	Jarní prázdniny		
4. - 8.5.2007	Cyklovýprava – opět v prodlouženém termínu s jedním dnem bez školy		

Nečekejte žádnou výraznou změnu v termínech akcí. Za léta v oddíle, jste již určité vyzorovali, že akce se konají téměř pořád stejně, jde jen o to jak nám kalendář nastaví datумы.

Když vezmete do rukou minulý Semtamník „Jiné světy“, najdete na konci v tiráži zmínku o této Bráně do jiného světa. Během vytváření definitivní podoby Semtamníku však celé okénku do kroniky jaksi „zmizelo“... Takže zde, dodatečně, máte ještě špetku „jiného světa“...)

SVATOŠSKÉ ... 8. - 9.4.2006

Netradičně jsme odlétli Letuškou z autobusového nádraží Florenc. Přistáli jsme před polednem v Karlových Varech. Ale cesta nebyla ledajaká... cestou jsme museli zjistit, kam se to vlastně vydáváme a navigovat pilota dle systému GPS. Naše kroky neomylně vedly k týpkovi, nabízejícímu zvláštní 3 barevný keks... Zásoby těchto dobrot jsme během návštěvy města doplnili ještě 3x. Ochutnali jsme každý druhý pramen (lázeňský), nakoupili každou první lázeňskou oplatku a nakrmili každou třetí lázeňskou kachnu (popř. kačera). Také pravou nefalšovanou lázeňskou turistickou známku ☺ (nakoupili). Posvětili jsme u vířidla (pozn. říhla jsem si u vířidla), kde před námi prchl vrchní, aniž jsme stihli zaplatit...

Šestým autobusem, poněkud přeplněným, díky nám, jsme dojeli do zastávky Svatošská a již po svých modrých pokračovali dál. Zhoupili jsme se na mostku a pokračovali dál...

Po vylustění několika schiffer (cca 1) jsme hledali fakírské lože. Nakonec Záhořovo lože jsme našli na vysoké hoře. Považili jsme krabice s rýží, opekli pár točenáčů a vyhrávali na lesy do pozdních nočních hodin (švýcarských). Mezitím: Tajemní K&K zaostali v tábořišti sami, protože a jelikož již ostatní šli na jih k severním sousedům. Tajemní K&K otočili některé chaloupky ke stromu vchodem, k ohništi zády a zapálili čaj... Zvíře dupe, cosi chroustá, neukousá toho chroustá?

Ráno, raníčko, ach, má zimičko, zmizelo všechno mé teplíčko... ☹ brrr.

Chleba pa(štikový), čaj uzený, bereme věci a mizíme. Dlouholeté zkušenosti nám byly nápomocny k tomu, že jsme naše tábořiště

zamaskovali takovým způsobem, že by jej nenašel nikdo, snad jen slepý...

Cestou kolem potoka: vyčisti si pravý zub, levý zub, chrupy, chrup a už spinká jako dub, spinká jako dub – nic nebude!!! Jde se dál! Cestou jsme sebrali 251,86 odpadků + 5l plechovčička od oleje...

A pokračovali jsme na:

- A) koleno (ovarové)
- B) zápěstí (pravé)
- C) loket (hrad)

Řešení kvízu: C) je správně – vyprala v Biomatu.

Mezitím: Potkali jsme spoustu mravenců (první peloton, závodu L' auf Loket Mans) a cyklistů (druhý peloton prvního závodu již dříve zmíněného).

S heslem na rtech: Poručíme větru, dešti, ty nás, větře, už moc neštví, jsme se za vydatného větru a blížícího se deště pokoušeli poručiti ohni (narovnej se) a vodě (v kotlíku), aby spolupracovaly.

Těstoviny mírně oslzlé po celém svém povrchu jsme do sebe nasoukali – klouzaly jedna báseň...

Opět jsme vše důkladně zamaskovali a odpochodovali do podhradí, kde Bílá paní už nedovádí (pozn. odstěhovala se na Okoř).

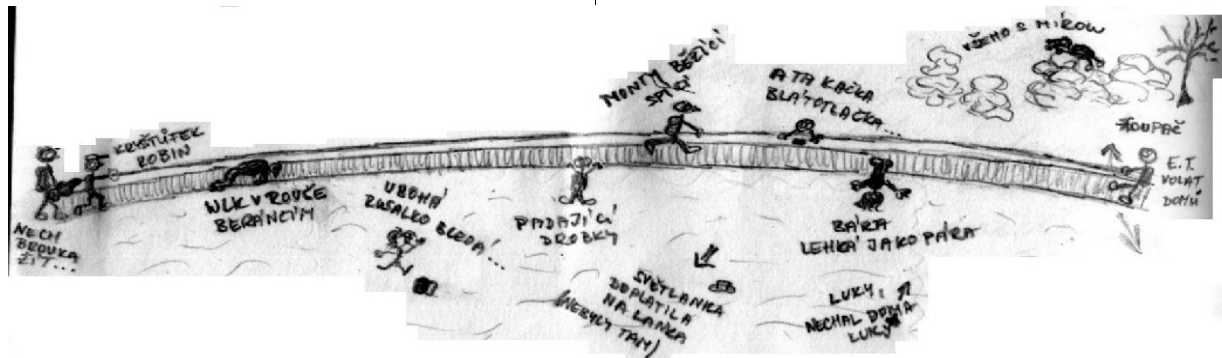
Na prohlídku nebyl čas, přijedeme příště zas.

V autobuse do K.V. naše výpary působily na všechny přítomné, dokonce i na teploměr, kterému se zvedla hladinka o celý 1°C, tj. na 22°C.

Na airportu v K.V. jsme chytili první leteckou linku do ráje k ostrovům slunné Havaje (no nic jen do Prahy - ||: v tom se probudíš, to byl jen sééén:|| jen pouhý sen).

Tak končí naše komedie, zlo prohrává a dobro žije...

Tajemní K&K (2+3 tečky)
dne 22.4. Léta Páně 2006

Volucer Crocodilus je písnička na motivy zážitků z letošních jarních prázdnin, které byly ve znamení alchymie. A druhá vznikla na čarodějnické výpravě do Zátoky pláňat a čtena byla u ohně s čarodějnicí... Jak Krokodýlek, tak Keblov dosud stojí, nedošlo ani k poleptání, explozím, ba ani k požáru, zásah lékařů, policie, ani hasičů nebyl třeba...;)

Volucer Crocodilus

Hynek Uhlíř

Ami, Dmi, Ami, E, Ami

Dlouho hrál si Míra s plyny,
než objevil kyseliny,
spoután světem reakcí,
exotermních atrakcí.

Nalévá si správnou míru,
míchá led a shání síru,
sežene-li toluen,
všichni tiše vybublem.

F

Kéž se v rukou alchymie,
konce jarníků dožije,
snad Volucer crocodil
složení si ověřil.

Děti rády kochají se
suchým ledem s vodou v míse,
Míra dál se jedy baví,
zkumavky si směsí taví.

Ten kdo se ho nezeptá,
záhy se tím poleptá.
Naší směsí s zásadou,
meze už se nekladou.

Červená se ...

Hynek Uhlíř

Červená se rudá záře,
Hlavasovi rudnou tváře,
Oheň! Hoří!
Červená se jeho čelo,
Trochu vody by to chtělo,
Oheň ..!

Červená se rudá záře,
Hřeje ruce, hřeje tváře,
V kouři mizí kadibudky,
V šťávě dělají se hrudky,
Hoří.. šéfe..

Červená se rudá záře,
Najděte mi toho žháře,
Blafly dveře u marodky,
Hlavas stojí - dělá fotky...
Hoří.. šéfe..

Červená se rudá záře,
Kuchyň mizí v bílé páře,
Vaří vodu !
To, co jsme tu uviděli,
Značí, že Keblov je.. pryč..

Tulákův průvodce po mailech

Mám potřebu napsat pár slovíček i o takových věcech... Jsou maily, které dostáváte rádi, ale i jiné, poněkud otravující, buď přeposílané námi samými, nebo různými „roboty“...

Dostávám poměrně hodně mailových dopisů, jednak pracovních, pak soukromých, ale i spoustu kolovadel, z nichž část je milá a rád je dostávám, jiné jsou prapodivného druhu a u většiny z nich je psáno, co se mi všechno stane, pokud to nepřepošlu dalším lidem – počet lidí většinou přiložen... Některá kolovadla posílám dál, ale pokud to jde a mé technické možnosti i čas to dovolují, mažu jim ty ubohé výstrahy, případně výčet přesně opačný, když to pošlu pěti, tak se mi stane tolik dobrého, když deseti... Kdo máte mail již delší dobu, určitě to znáte:)

A pak je část spamů, nebo-li hoaxů, za které bych dal někomu nejraději do nosu... To jsou ty, které lživě oznamují různá neštěstí a jak pomoci – nejlépe rozeslat ten mail na všechny adresy, které znáte, protože AOL nebo jiná společnost, dá za každý takto přeposlaný mail těm nešťastníkům 3 centy... Ujišťuji vás, že takovýto mail je typický hoax, byť jsou přiložené fotografie sebeskutečnější. Nikdo nedostane nic a jediný výsledek toho všeho je zahlcení dalších poštovních schránek. Ano, jsou maily – a pár jsem jich dostal – žádající o pomoc, které mají přiložený kontakt, na který se dá zavolat a vše ověřit. Ale je jich pomálu.

Dostanete-li tedy do svých schránek nějakou nevyžádanou poštu, doporučuji vám podívejte se na stránku <http://www.hoax.cz> a tam většinou najdete odpověď na otázku, zda je ten či onen mail vůbec hodný nějaké pozornosti...

Dalším typem spamů jsou všelijaké nabídky různého zboží, nejúžasnější mi na nich připadá to, že se maskují jako pošta odesílaná ze známých adres! Již několikrát jsem dostal mail, který jsem podle odesílatele „poslal“ já sám. A když takový spam pronikne na poštovní server v zaměstnání a rozešle se na všechny známé adresy, jsou to teprve ty správné „Vánoce“. To už cestou ke svým dveřím dostávám od počítačově méně gramotných otázky, co jsem to poslal za dopis. A lhostejno, že se většinou jedná o jinak velmi vzdělané kolegy...

Když konečně dorazím k pracovnímu počítači a zírám na to „Waterloo“, v drtivé většině jde o anglicky psané texty. Jak bojuji proti takovým začátkům pracovního dne? Humorem – prohnat takový spam nějakým programem, který překládá anglický text do českého někdy opravdu stojí za to. No suďte sami:

„Můj med, útulní kamarádi myslí stejnou měrou, to je proč já vím, že vy chystáte se extrémně se těšit z tohoto světového webového obchodu! Můj milý, je čas vy dostanete co je dlužený vám, a drsná luxusní součástka. Já vím, že vy chcete šetřit peníze, toto je vynikající šance na šetřit hodně na opravdu apartním dívajícím se zápěstí součástka. A kolega dej mi vědět o toto a nyní měl bych dát vám vědět také! Jestli vy narazíte na součástku který bys chtěl dát jak dárek, je mají největší dárkové boxy! Oni také užívají rychlé doručení, tak vaši balíky dostanou zde v času na víkend! Ale protože vy jste takoví kamarádové, já chci koupit vy velkolepé náramkové hodinky také. Vyhnout se nedorozumění poslední ale rychle rychlému jídlu nás. Vyhněte se udržujte subtilní ale. Mít ohromný den! Jaye“

No není to aspoň k zasmání? Jako začátek nového dne je to rozhodně ta příjemnější možnost..☺

Co nejvíce skvělých mailů, co vám přinesou radost a co nejméně těch smutných vám přeje

Michal*

Chvála přátelství

*Tento článek rozhodně není pro všechny čtenáře Semtamníků, od nejmladších po nejstarší, ale věřím, že se dostane k očím těch, kteří porozumí:) Michal**

Zdeněk Matějček – dětský psycholog. Zabýval se především vývojovou psychologií, sociální psychologií dětství, organickými poškozeními mozku a jejich následky v psychickém vývoji dětí, specifickými poruchami učení, rodinou a její problematikou. Je autorem či spoluautorem četných odborných i popularizujících publikací domácích i zahraničních.

Článek je stažen z internetu: <http://psychologie.studovna.cz/scripts/detail.asp?id=734>

V psychologii se vždy hodně mluvilo o vnímání, myšlení a vůli, ale také o citech - libých a nelibých, pozitivních a negativních. Hodně se uvažuje o lásce, od dob Freudových i o sexu. O jednom pozitivním citu se ale kupodivu moc nemluví. Mám na mysli přátelství. A přitom je to cit obecně lidský, univerzálně rozšířený, mužský i ženský.

Se svými přáteli jsem teď připravoval knížku o adopci a pěstounské péči. Dověděl jsem se od paní profesorky Dagmar Čapkové (paní mého vzácného učitele, profesora J. B. Čapka), že Jan Ámos Komenský v roce 1634 vydal v Lešně spisek "O sirobě". Chtěl jsem v něm najít, jak se lidé ujímali sirotek tehdy po morových ranách a jiných tragédiích třicetileté války. Hledal jsem, hledal, ale o sirotcích jsem toho našel jen máličko. Zato hned první stránka první kapitoly je jednou velkou, vřelou i vznešenou apoteózou přátelství. Práví se tu doslova: "Přítel zajisté věrný a milý jest vzácný a drahý klénot, jakž o tom těmito slovy Sirach mudřec vysvědčil: Přítel věrný jest obrana mocná, kdož jej nalézá, nalézá poklad. Přítel věrného není směny, a není váhy ušlechtilosti jeho. Přítel věrný jest lékařství života - kdož se bojí Pána, nachází jej." Proč takto mluví zrovna těžce zkoušený Jan Ámos?

Děti, kterým chybí přátelství

V letech padesátých, když dnešní profesor Langmeier začal uvažovat o psychické deprivaci a mne k tomu přátelsky přizval, šla světem představa o vztahu časného dětství k osudu člověka v dospělosti. To byly základy dnešní tzv. biodromální psychologie, neboli psychologie běhu života. Měli jsme jedinečnou příležitost sledovat vývoj dětí v soustavě dětských domovů od kojeneckých ústavů, přes domovy batolecí, předškolní, školní, až po ústavy nápravné. Některé z těchto dětí sledujeme dosud - je jim dnes přes čtyřicet let. Dělo se mnoho zlého, ale přece jen se ukázalo, že pobyt dítěte v ústavním prostředí není nějaké definitivní prokletí, ale spíše výzva vznesená vůči osudu a společnosti. Ve vývoji jsou určité fáze, které by se rozhodně neměly zanedbat, ale jsou i záchranné body, na nichž se dá neblahý koloběh příčin a následků zastavit a dokonce obrátit k ústupu. Většina těchto lidí však obtíže měla a má nadále, a to právě v těch mezilidských vztazích, které předpokládají přátelství. Jsou prostě ochuzeni o to, co Jan Ámos po Sirachovi mudrcovi nazval "lékařstvím života". Jsou ochuzeni o nesobecký, nezištný vztah k jiné lidské bytosti, o životodárný vzájemný vztah důvěry, blízkosti a opory.

Když dítě vstupuje do společnosti

Ve vývojové psychologii mne vždy znovu překvapuje jeden nadmíru důmyslný princip: Něco se připravuje - ale spuštěno je to, až dožrál čas. Napřed je tu zajištění - pak teprve krok na nejistou půdu. Mozek dítěte už po narození dovede rozlišovat podněty řečové od neřečových - ale teprve za nějakých 10 měsíců tu bude slabičné žvatlání a z něho první slova, pokud se ovšem dítěti dostane dost řečové stimulace. Napřed je tu specifická citová vázanost k mateřské osobě a specifický strach z cizích lidí v sedmém a osmém měsíci života - a pak teprve dítě nabude schopnosti pohybovat se z místa po kolínkách, po čtyřech a konečně i po dvou, takže by se mohlo "zaběhnout" a ztratit. Kdyby nebylo oné psychické vázanosti na mateřskou osobu a oné úzkosti z neznáma, sám pokrok v pohybovém vývoji by je ohrozil na životě.

Kdyby se bez úzkostných zábran vzdalovalo z dosahu "svých lidí", sežral by je levhart, spadlo by do vody, zahynulo by hladem. Napřed dítě získává tzv. rodinnou identitu, čili vědomí rodinné příslušnosti, vědomí domova a hodnoty své osoby pro každého člena svého rodinného společenství, a to v době kolem dvou let - a teprve potom, po třetím roce, vývojově překračuje hranice své rodiny a vstupuje do společnosti druhých dětí. Napřed získává životní jistotu ve svém ohraničeném známém rodinném společenství - a pak teprve se vydává do nového neohraničeného světa svých vrstevníků, své generace. Ostatně, ta je jeho cílovou společenskou skupinou - do ní směřuje jeho samostatný život v dospělosti.

Základy přátelství a solidarity

A jsme v jádru našeho problému, jímž je předškolní věk dítěte. Dnešní poznatky totiž svědčí, že to není věk přípravy na školu, jak tradiční periodizační názvosloví naznačuje, nýbrž věk přípravy na život, a to daleko dopředu.

Po statisíce let byl přirozený odstup mezi dětmi přibližně tři roky. Matka mohla mít další dítě až tehdy, když to předchozí už běhalo a bylo přijatelně samostatné. Moudrý Arnold Gesell říká, že tady dítě dosahuje poloviny svého lidského vývoje - teď definitivně vstupuje do společnosti! A co se s dítětem děje v tomto novém světě, do něhož proniká za hranicemi své rodiny? Kladou se tu základy jeho prosociálních vlastností, tj. těch, které mu umožní život ve společnosti! Na to nestačí jen a jen rodina - živnou půdou je tu společenství s druhými dětmi. Ony pozitivní, vstřícné, prosociální vlastnosti příznačně začínají v češtině většinou předponou sou-. Souhra, součinnost, spolupráce - soucit, soustrast - ale také společná legrace, humor, zábava. A právě tady se zřejmě kladou i základy přátelství a solidarity! Ted' našemu dítěti najednou a nebývale záleží na druhých dětech, mluví o nich, touží po nich, před druhými se chce předvést a ukázat, posměch druhých se ho hluboce dotýká. Však si vzpomeňte, prosím: Jdete pro dítě do školky nebo jste s ním na písku a ono k vám běží s usedavým pláčem. Co se stalo? Vzlykavě ze sebe dostane: "Oni mi řekli, že už se mnou nikdy nebudou mluvit. Že už si nikdy se mnou nebudou hrát!" Pro psychologa je to znamení epochálního vývojového pokroku, vstupu do nové životní éry. Z tohoto hlediska je jasné, že mateřská škola má pro dítě svůj zcela osobitý socializační význam.

A opět je tu náš princip psychického zajištění dalšího vývojového kroku vpřed. S nově nabytou schopností pozitivně prožívat blízkost druhých dětí a součinnost s nimi, se schopností sdílení a s patřičným společenským sebevědomím, může nyní dítě vstoupit do dalšího, tj. školního, období, kdy s druhými dětmi se bude nejen bavit, ale i soutěžit, sdružovat se i hledat odstup a vytvářet si už svou osobní, individuální identitu. Dnes víme, že se tak děje v souhlase s vlastním pohlavím. Z chlapců se psychicky stávají mladí muži a z děvčat mladé ženy. Nyní pochopí časový rozměr lidského života - tj. že jednou budou na tom tak, jako jejich babička a dědeček nyní. A co víc, objeví se u nich typicky lidské instinktivní chování dospělého člověka k lidskému mláděti, tj. k malému kojenci a batoleti. A tohle všechno dříve než v další vývojové fázi po pubertě získají schopnost samy zplodit další lidskou generaci.

Agresivita pod kontrolou

Ale nejenom ono bezprostředně následující období je předznamenáno již v předškolním věku vytvořenou schopností sdílení a povznášejícím citem přátelství, který z toho pramení. Tato pozitivní prosociální síla je tou, která je schopna později kontrolovat naši přirozenou agresivitu. Jak se dnes v evolučním bádání ukazuje, není v plánu přírody v člověku agresivitu potlačovat, nýbrž ovládat, kontrolovat a usměrňovat prosociálně účelným směrem. Tato pozitivní prosociální síla je také tou, která erotickému vztahu muže a ženy dodává hloubku a trvalost - pouhá sexuální přitažlivost na to zdaleka nestačí. A víme-li dnes nepochybně, že dítě, má-li vyrůstat v osobnost zdravou, má vyrůstat v prostředí citově vřelém a stálém, pak musíme chtít nechtět tuto "přátelskou" složku pohlavní lásky, tuto složku sdílení, včetně všech sou-, o nichž jsme mluvili, povýšit nad pouhé fyziologické sexuální uspokojení. (Ale vykládejte to dnes televizním matadorům!)

Když něco chybí

Ted' ale vyvstává jedna krucální otázka. Jak to, že tolik lidí vyrostlých od malička v dětských domovech vykazuje právě v mezilidských vztazích tak nápadný deficit, když měli víc než kdokoliv jiný možnost ve styku s druhými dětmi vytvořit si ony žádoucí prosociální vlastnosti, včetně základů přátelství. Odpověď je také krucální. Proto, že ve svém vývoji od početí dál neprošli oním sledem fází zajištění a uvolnění, z nichž jen některé jsme tu mohli aspoň ve stručnosti naznačit. Nenabyli důvěru v lidi na sklonku kojeneckého věku, nenabyli životní jistotu ve výlučném ochranném vztahu "svých" lidí, nevytvořili si vědomí domova a rodinnou identitu a neměli ono potřebné "zajistění", dříve než vstoupili do fáze předškolní, jež je měla vybavit schopností přátelského sdílení života v dospělosti. Styk s druhými dětmi jim bez onoho předchozího zajištění nebyl k užítku, nýbrž na překážku. Bez počáteční citové vázanosti se u nich místo samostatnosti vytvořila "nevázanost" - místo přátelského sdílení asociální izolace. A že se to netýká jen dětí z dětských domovů, ale i dětí z mnohých rodin všelijak dysfunkčních či polofunkčních, je, myslím, nasnadě.

Žádná vývojová fáze sama o sobě není samospasitelná. V plánu přírody je život jako celek, ne jeho jednotlivosti. Nelze tedy beztestně nedbat sledu vývojových fází, narušovat jej a komolit - nelze beztestně nedbat řádu ve "věcech lidských". A jak jsme viděli, přátelství má v tomto řádu věcí své mimořádně významné místo. Jeho rehabilitace je tedy nejvš žádoucí, chceme-li k "nápravě věcí lidských" aspoň trochu v našem národě přispět.

Jeden den se školníkem

Protože jsme teď ve škole měli časté personální změny na postu školníka, rozhodla jsme se s tím současným udělat reportáž, abych se dozvěděla, čím je tato práce výjimečná a proč ji nemůže dělat jen tak někdo.

Dohodli jsme si schůzku na středeční dvě hodiny odpolední. Pan školník byl přesný jako hodinky. Možná proto, že na minulou schůzku nepřišel...

Obyčejný den

„No, vstávám většinou v šest, uvařím si čaj, a pak jdu a na půl sedmou otvírám školu, jdu si koupit noviny..." Popisuje své obvyklé ráno školník. V době vyučování ho moc vidět není, protože jsme zjistili, že každé ráno, když kontroluje stížnosti v sešitě na svém stole, posuzuje možnost jejich nápravy, a ta většinou připadá na odpoledne, protože jak sám řekl: „Abych vrtal tady za zdí, když se na druhý straně učí, to je nesmysl." Mezi pravidelné povinnosti školníka patří především otevírání a zavírání školy, vydávání čistících prostředků uklízečkám, doplňování toaletního papíru a vůbec celková údržba budovy školy. Jinak na otázku: „Co tak obvykle děláte?" s úsměvem odpovídá: „No, podle toho, co rozbijete."

Školník a jeho království

„Jsou na škole třeba místa, kam se dostane jenom školník?"

„Jo, třeba výměník. Tam by teda studenti neměli nikdy. Tam by vlastně neměl nikdo kromě obsluhy výměníku chodit. Tam jde hlavně o ten úraz, no. To není tak, že by tam vyloženě nesměli, to je spíš z bezpečnostního důvodu. Tam jsou horký roury s párou." Nakonec se mi svěřil, že teď toho možná ještě studenti o škole vědí víc než on, protože je tu teprve krátce.

Příběh školníka

Vždycky je zajímavé dozvědět se, jak se člověk ke svému povolání dostal. Tentokrát tomu nebylo jinak.

Současný pan školník už v Omské pracoval jako pomocník školníka, ještě když tu byla základní škola. Pak odešel a nějakou dobu se živil jinak. Protože se znal se školníkem ze zdravky na Ruské, dozvěděl se, že naše škola hledá někoho na místo školníka, zkusil své štěstí. Podařilo se. Přestože se musel rozhodnout ve velmi krátkém čase, nabízenou práci vzal. Říká: „Já jsem chtěl vždycky bejt školník. Líbí se mi, že člověk dělá každou chvíli něco jiného. Od papírů až po manuální práci." Myslí si, že nebude moc přísný školník. Řekl, že není ten typ, co by psal poznámky za nepřezuté boty, ale cigarety a drogy řešit bude.

Všechno jednou končí, a tak skončila i moje schůzka se školníkem. Pomalu jsem odcházela k šatnám a on zamířil na svou obvyklou návštěvu kuchyně, aby se zeptal, jestli od něj něco nepotřebují...

Píšťalka

a po Krokodýlově kuchyni

Francouzská cibulačka

Co budete potřebovat? Je to úplně jednoduché: cibuli, mouku na zahuštění, mléko, nebo smetanu na zjemnění (doporučuji obojí), máslo na jíšku, vodu, sůl, strouhaný sýr, na ozdobu a osmažené kousky rohlíku.... V hrnci rozpustíme máslo a uděláme světlou jíšku, zalijeme vodou a přivedeme k varu, do polévky dáme cibuli, nakrájenou na půl kolečka. Až cibule změkne, dochutíme solí, zjemníme mlékem a smetanou. Polévku podáváme s osmaženými kolečky cibule a nastrouhaným sýrem... Přeji dobrou chuť!)

Těstoviny s kuřecím masem a sýrem

Co budete potřebovat? 200g kuřecího masa, olej, 1 zelenou papriku, 1 červenou papriku, 1 žlutou papriku, 1 menší pórek, 100g žampionů, 250 ml smetany, 200g sýra na strouhání, sojovou omáčku, kari, bazalku, těstoviny (doporučuji kvalitnější těstoviny). Ve větší pánvi rozehejeme olej, osmažíme na něm na kostičky nakrájené kuřecí maso, až maso změkne přidáme na nudličky nakrájené papriky, pórek a žampiony na plátky, dusíme jen chvíli, aby zelenina nezměkla, dochutíme kořením, zalijeme smetanou a zamícháme s uvařenými těstovinami. Podáváme se strouhaným sýrem.... Přeji dobrou chuť...

V případě, že byste si nevěděli rady, stačí se mě zeptat na radu.....

Váš Krokodýlek:)

... přírodní řízek s bramborovými knedlíkama

Tato hra spočívala v tom, že nejprve všichni přítomní odpověděli na zadané otázky a pak se postupně četly jednotlivé odpovědi a ostatní poznávali, o koho se jedná.

Zadané otázky byly:

1. Pokud bys měl milion korun co bys s ním udělal? Za co bys ho utratil?
2. Jaké tři věci by sis vzal na pustý ostrov?
3. Co by sis dal za jídlo v luxusní restauraci?
4. Jakou vlastnost nemáš rád?
5. Kdybys měl bydlet v jiné zemi než ČR jakou by sis vybral?
6. Co by sis přál od Ježíška? (Popř. rozhodně nepřál?)
7. Tvůj nejoblíbenější film nebo seriál?
8. Jaké bys chtěl mít zaměstnání?
9. Kdyby sis mohl vybrat a být součástí přírody ať jako živá či neživá věc co by to bylo?
10. Jaké je tvé oblíbené písmeno v abecedě?
11. Jaký je tvůj oblíbený uzel?
12. Jaké roční období máš nejradši?

A teď odpovědi.

Nebudu psát kdo odpovídal až na konci článku napíšu jména přítomných na schůzce a vy sami si můžete tipnout kdo je autorem odpovědí.

A)

1. jela bych na dovolenou
2. sirky, tužku
3. pizzu
4. závist
5. Slovensko
6. klávesy
7. Snowbordáci
8. učitelka
9. srnka
10. H
11. abulanták
12. září

B)

1. utratil
2. jídlo, stan, sirky
3. biftek se sýrovou omáčkou
4. loupeže
5. Rakousko, Čína
6. ponožky (nechci)
7. Kill Bill
8. veterinář
9. kudlanka
10. X
11. abulantní
12. léto

C)

1. válel se doma
2. nůž, jídlo, loď
3. kuřecí řízek s kroketami + kečup
4. závist
5. Itálie, Anglie, Francie
6. Fifa 06 (hra na PC)
7. Kobra 11
8. ochutnávač zmrzliny
9. puma
10. W

11. dračák

12. únor

D)

1. přispěla bych na dětské domovy a do nemocnic, zbytek bych dala na rodinu
2. nůž, jídlo, kamarádka
3. čína
4. chtivost
5. Anglie
6. nové CD, mobil, snowboard
7. Pán prstenu
8. pracovat u koní, učitelka
9. pták
10. W
11. očko
12. léto

E)

1. utratil
2. jídlo, pití, oblečení
3. nadívaného krocana, hranolky a kuře
4. pýchu a lži
5. Itálie (Slovensko)
6. zásadně oblečení (nechci)
7. Sám doma
8. řidič autobusu nebo pokladní
9. voda
10. A
11. očko
12. zima

F)

1. utratil
2. počítač, letadlo, jídlo
3. hamburger
4. závist
5. USA
6. dárek
7. -

8. basketbalista
9. lev
10. X
11. očko
12. léto

G)

1. koupila bych byt (větší)
2. nůž, mobil, kamarádku
3. přírodní řízek s bramborovými knedlíky
4. lhaní, chlubitost
5. Španělsko, Anglie
6. lyže, kniha
7. Pán prstenů
8. učitelka
9. řeka, káň
10. A
11. kaťák
12. jaro

H)

1. počítač, hry na PC, něco mámě, tátovi a babičce a dědovi
2. loď a na ní posádku
3. pravá svíčková
4. zlost
5. Washington, Kanada, Rusko
6. počítač nový
7. Vyvolení
8. chemik
9. kámen
10. M
11. kaťák
12. zima

I)

1. utratil za různé věci
2. počítač, jídlo, postel
3. pizzu
4. srabost (pozn. zřejmě když je někdo srab)
5. USA
6. motokáru
7. Noc v roxbury
8. programátor
9. kámen
10. P
11. kanadská spojka
12. léto

J)

1. vážně nevím, byla bych tak překvapená, že bych s nimi nic neudělala (uložit v bance)
2. někoho, něco důležitého a kalendář abych se nezbláznila
3. žádné, teď nemám hlad (pozn. co třeba na potom?)
4. zlobu (nenávisť, neupřímnost)
5. Island, Norsko, Austrálie
6. Vánoční klid, štěstí a pohodu
7. Mlhy Avalonu 1/2, čarodějky posl. díl
8. jazykovědec v oboru mrtvých jazyků
9. kaštan – strom
10. A
11. turbánek
12. podzim

K)

1. utratil, investoval
2. loď, motor s benzinem, strava
3. něco jedlého
4. lhářství
5. Británie
6. všechno
7. Krtek
8. nezaměstnaný
9. smůla
10. X
11. lehkej
12. léto

L)

1. koupila všem co chtějí a pořídila si papíry na letadlo
2. mobil a kamarádka na kecání
3. čínu
4. vypočítavost (urážlivost)
5. Irsko, Kanada, Aljaška
6. snowboard, elektrickou kytaru
7. Texaském masakr motorovou pilou, Pán prstenů, Snowboardáci
8. kastelánka, moderátorka
9. potok
10. Q
11. dračák
12. léto

M)

1. postavil útulek pro psi
2. křesadlo, nůž, provaz
3. pizzu
4. závist
5. Německo
6. Pegase (pozn. okřídlený kůň)
7. Pán prstenů
8. zvěrolékař
9. sova
10. O
11. liščí
12. červenec

Přítomní a účastníci se hry na schůzce:

1. Amazonka
2. Vojta
3. Žvejkal
4. Dafné
5. Wlk
6. Večernice
7. Kuře
8. Courtney
9. Lukáš
10. Chumba
11. Matěj
12. Yellen
13. Píšťalka

správné řešení:

A6), B7), C5), D8), E9), F10), G1), H11), I12), J13), K3), L4), M2)

Sepsala Konopka

Tulákův průvodce po oddíle, čili rčení...

Jak vlastně zní originál ??? :)

- ✓ Jak si kdo zabalí, tak si nese.. (..tak pak zdechne, lehne).
- ✓ Nošení jídla k Bibině.
- ✓ Kdo jinému molo řeže, sám se pak topí.
- ✓ Dvakrát se podívej na hodinky, jednou vyhlašuj budíček.
- ✓ Tak dlouho se plní popelnice, až přijede hygibába.
- ✓ Lepší kašpárky dnes k obědu, nežli lazaně doma k večeři.
- ✓ Bez stavění není tábor.
- ✓ Neříkej STK dokud nemáš auto v garáži. Neříkej Světlo Tvým Krokům, dokud nástup neskončil.
- ✓ ...a z malých roztomilých Pláňat staly se staří Rádci.
- ✓ Není kouře bez kamen.
- ✓ Oddílová Kachna počítá kredity pomalu, ale jistě.
- ✓ Tábor není škola v přírodě.
- ✓ Kdo dřív přijde, ten sežere více pizzy.
- ✓ Moje máma vždycky říkala: „Život je jako celoročka, nikdy nevíš, co ochutnáš“ -Forest Gulli-
- ✓ Jak se do lesa Tulák posílá, tak se z lesa Tulák nevrací..
- ✓ Stožár nepadá daleko od baráku.
- ✓ Na každého jednou dojde .. služba.
- ✓ Trpělivost oběd přináší.
- ✓ Komu se nelení, tomu se zelení .. plachta stanu.
- ✓ Koho chleba jíš, toho Mágův hlas zpívej.
- ✓ Kdo se bojí, nesmí do Zátoky.
- ✓ Rozedraný stan může ukrývat dobrého Tuláka.
- ✓ Není všechno lampový olej, co hoří.
- ✓ Na hrubé pláňě, studený spacák.
- ✓ Kdo nízko leží, vysoko chrápe.

Gattaka*

Skákal pes...

Známa píseň v mnoha podobách:) S nejméně jedním slovem za 10 dřepů...

Český originál:

Skákal pes přes oves, přes zelenou louku.

Šel za ním myslivec, péro na klobouku.

Pejsku náš, co děláš, žeš' tak vesel stále,

řek' bych vám, nevím sám, hop a skákal dále....

A jak by to (možná) pojal Angličan:

Sky call pas press O. Vass, Press sell an awl okew.

Shells an yeem miss Lee Vetz, Pear o'nack lob okew.

Pays coon ash tsod yellash, jazz tuck wessel stalley?

Greg Bikh wham navym sum, Hop ask a cull dalley.

Japonská verze:

Šinesito Pej-san klasamažita, ókolo niwa,
 ótawa kušimusaha. Zapatama samurai cokamizoluma
 nacepici našišato perojako dekoraci.
 Ówinaši Pej-san, copato japato Duchakuchu den-coden?
 Cotišibe? Naporuci-pan janemohuto. Netušito.
 Šinesito zanašichatu wen.

Madarský pejsek:

Szököl pész ovszöm Loukaját zélényim
 Sélzanyim miszli vécs szpérem nacepícos.
 Pézkunás csogyölás Zsösztakvészöl sztalä
 gyölbhyvám névímszám hópaszakákal dálö...

Verze pro polské sousedy:

Piajszek przez ówosz sie skokówał czy przez luke zielone
 I dla niego chlap bardzo zielony wypochodował, pjierko wpiscene w cepyce zielone.
 Piajszek nasz, czo że pan zróbilem? Dla czego że pan w permanencji szczastliwy tak?
 Ja powiedzialem bym, ja niewiedzialem. Hop i skokówał sie dale. Tak.

Ostravacka verze:

Skače čuba přes obile šibko hupe přes luku.
 Za ňu chachar v kamizole fájne brko v klobuku.
 Kaj se vališ, co se chlameš, co se šcuriš jako cip?
 Prd ti řeknu, take zname a zas vali do kajsik.

Brňácký „hantec“ nesmí chybět:

Bere čokl glajze grýnó hópe lúpink přes Kajzec.
 Za nim kópe plótve rýnó plotnák jégr na Oltec.
 Co se pecní, těžké lohec? Kvaltuj fligny, haltni vály.
 Žádné ánunk, čokl borec migne cemrem a de pali.

Helfka pro Švédy - doslovný překlad pro nebrňáky:

Utíká pes po zeleni skáče salta brněnským Wilsonovým lesoparkem
 Za ním si rosí nohy příkopem rodilý Brňák-myslivec směrem na Staré Brno
 Čemu se jen porad směje, co ten veselý smích? Přibrzdi s těmi legráckami, přestan si z nás dělat švandu.
 Nemá ani ponětí, pašák pes hodí pozadím a jde pryč.

Sorry... a co na to nadstrážmistr Policie ČR:

Dne 18.8. t.r. jsem prováděl spolu s nstrm. Hyhlíkem pravidelnou obchůzku.
 Na konci ulice Polní jsme zjistili osobu mužského pohlaví
 konající chůzi po poli spolu s jeho psem, který skákal přes ječmen proso obilí.
 V osobě byl námi zjištěn M. Slivec v uniformě zaměstnance správy lesu..
 Oba jevíli známky rozjařenosti.
 Na přímý dotaz po příčině jejich veselí uvedl pes, že sám neví a pokračoval ve výše zmínené cinnosti.
 M. Slivec k dotyčné věci doznal, že pes skáče proto, že se nažral tzv. trávy.
 Provedli jsme zajištění obou pachatelů a sdělení obvinění z trestného činu
 nedovolené výroby a držení omamných látek a jedů podle paragrafu 187 tr. zák.

Výroky školáků...

- ✓ Muslimská bible se jmenuje Kodak.
- ✓ Papež bydlí ve vakuu.
- ✓ Ve Francii kdysi vykonávali trest smrti nad kriminálníky želatinou.
- ✓ U nás se muži mohou ženit jen s jednou ženou. To se jmenuje monotomie.
- ✓ U nás má každý svůj pokoj. Jen táta ne, ten musí spát s mámou.
- ✓ Ryby se množí tak, že kladou jiskry.
- ✓ Životní pojištění jsou peníze, které dostane člověk, když přežije smrt.
- ✓ Adopce je vpodstatě lepší možnost. Tak si rodiče sami vyberou dítě a nemusí se tak smířit s tím, co se jim narodilo.
- ✓ Během týdne žije bůh v ráji. Jen v neděli je v kostele.
- ✓ Severní pól se otáčí v opačném směru než jižní.
- ✓ Krávy nesmějí rychle utíkat, aby se jim nevyllilo mléko.
- ✓ Červi nekoušou, protože mají ocásek vzadu i vepředu.
- ✓ Broskev je jako jablko s kobercem.
- ✓ Jíme-li nemocné krávy, dostaneme ISDN.
- ✓ Nejsem pokřtěn, ale zato jsem očkován.
- ✓ Když lidé přestali být opicemi, stali se Egypťany.
- ✓ Vagón se zastavil a cestující se vyprázdnili na nástupiště.
- ✓ Moje teta měla takové bolesti kloubů, že mohla zvednout ruce jen kousek nad hlavu. I s nohama měla stejné potíže.
- ✓ Kruh je kulatý čtverec.
- ✓ Moje sestra je velmi nemocná. Každý den sní jeden prášek. Skrývá to před rodiči, aby se moc nepolekali.
- ✓ Nejužitečnější zvíře je prase. Z něj můžeme využít vše, maso zepředu i zezadu, kůži na boty, jméno na nadávání.
- ✓ Všechny ryby kladou vajíčka. Ruské dokonce kaviár.
- ✓ ZOO je super. T
- ✓ am můžeme vidět i taková zvířata, která vůbec neexistují.

Křížovka

Tato křížovka od Gattaky má vyznačená pole, ve kterých jsou písmenka tajenky, ale zpřeházená. Tato přesmyčka obsahuje název staré civilizace. První tři luštitelé získají malou odměnu – stačí sms na známé Michalovo číslo;)

	VODOMILNÝ TVOR	HÁČEK + R	MUDRCE Z WERCHOV I PÍSNE	NEPŘÍSTUP	VYDRŽET	MALÝ KOPEČEK HLINY	ČÁRKA + Y	SVÍTILNA	ČÁRKA + I	HLAS HADA	ČESKÝ HUD. SKLADATEL	BÁJNÍ DRACI	KACHNA
OCENĚNÍ													
O		ČÁST TĚLA					u		SKLAD ZNAK ŘÁDU				
OBLÍBEN ZELEININ		R					NÁPOVĚD			LDN SEKEROU VYNDAT			
r		POVEL K STŘELBĚ SÍDLO				ČIDLO BOLESTI				EO			
	SPOJKA U		NE VPŘEDU TYP. BATER			BABSKÁ POVÍDÁČKA					ZN. POMALĚHO NA HRÁVÁNÍ		
AMERIKA				T		ANGLICKÝ "UVNITŘ"			SPOJKA 365 DNÍ		T LATINSKY BĚDA		ČÁST ŘETĚZU
	ASTERIX ZKR. Dop r. podniků				DOKUTÁ LET	NÁSTUPCE CARA							
KARLOV ARSKÉ "ANO"			IDENTIFI KACE BÁS. KČ			i		PASTI NA MEDVĚD				L	PAŽE
SLAV. UK ONČENÍ VYS. ŠKO								JAKÁ CESTA					
	SUROM NAZE STROMU						CITOSLO VEC ODPORU		E	SPĚCH	UNIE VĚZENÍ NAPOLE		
			ONA			HLAS VODNÍK							
			JMÉNO TULÁKA						SYMBOL ZÁZNAM U				
			ZKR. UM ĚLÉ INTE LIGNECE			í	STRAŠPY TEL VODÍK					CHBM. ZN. FOS FORU	A
				VELKÁ VÁHA					DĚTSKÝ POZDRA V				

Osel

Jednoho dne starý osel spadl do studny. Chudák zvíře brečelo a brečelo po několik hodin a farmář se snažil vymyslet, co dělat. Nakonec si uvědomil, že to zvíře je staré a že ani tu starou studnu už nepotřebuje. Nemělo tedy cenu se snažit to zvíře zachránit.

Tak požádal pár sousedů, aby mu pomohli. Každý popadl lopatu a začal házet půdu a písek do studny. Napřed si osel uvědomil co se děje a začal hlasitě brečet. Pak všechny překvapil, protože se utišil.

Ještě tam hodili pár lopat plných půdy a pak se farmář podíval. Tam viděl něco neuvěřitelného. Jak lopata půdy padla na osla, on to otrásl a pak na to šlápl, aby se dostal výše.

A čím více farmáři na osla házeli hlínu, tím více ji otrásl a výše vyšlápnul. A nakonec osel byl tak vysoko ze studny, že jen vykročil na pastvu a odběhl.

Život na tebe bude házet špinu, různé druhy špíny. Umění je to otrást a šlápnout výše. Každá naše potíž je schůdek, po kterém se dá jít nahoru. My můžeme tak vylézt z těch nejhlubších studen. Jenom nesmíme přestat, nesmíme se vzdát. Otráseme tu špinu a vezmeme krok nahoru.

Pamatuj si těch 5 jednoduchých pravidel na spokojenost:

1. Osvobod' srdce od nenávisti. Promiň.
2. Osvobod' mysl od starosti. Většina starostí se nikdy neseemele tak jako tak.
3. Žij jednoduše a měj radost z toho co máš.
4. Dej více.
5. Očekávej méně.

Osel se později vrátil a kousnul farmáře, který ho chtěl pohřbít, do zadnice... Co nás dnešní lekce naučila? Když uděláme něco špatného a pak se to snažíme pohřbít, vždycky se to vrátí a dá nám to do čumáku nebo do druhého konce...☺

Internet

Krabička

Pokud budete mít pocit, že chvílemi nerozumíte, zeptejte se, máte určitě koho, tento jazyk je nám blízký více, než jsme někteří kolikrát ochotni připustit... Tento článček nepřekládám, nechávám jej v originálním znění.

Táto príhoda sa stala pred niekoľkými rokmi, keď otec zbil svoju 5-ročnú dcérku, pretože stratila nejakú vec nevelkej hodnoty. Bol čas Vianoc a dievčatko prinieslo otcovi darček a vraví mu: „Ocko, toto je pre Teba!“

Otec bol viditeľne v rozpakoch, ale jeho podráždenosť ešte vzrástla, keď otvoril krabičku a nič v nej nenašiel, bola prázdna. Nahnevane odvrkol: „Nevieš, že keď sa robia darčeky, tak sa očakáva, že v nich aj niečo je? A Ty mi dávaš prázdnu krabicu!“

Dievčatko sa na neho nechápavo pozerá a so slzami v očiach hovorí: „Ocko,..... nie je prázdna! Vieš ako som sa namáhala, kým som ju naplnila mojimi mnohými božtekmi?“

Otec vtedy precitol, kľakol si k dcérke, objal ju a prosil o odpustenie...

Prešiel nejaký čas a chvíľková nepozornosť vodiča stála život toto dievčatko. Celý ostatný čas po jej smrti otec chránil krabičku, ktorú dostal v ono vianočné ráno od dcéry, na nočnom stolíku, pri posteli. A keď sa cítil slabý, bezmocný, keď nevedel ako ďalej, keď mu problémy prerastali cez hlavu ..., vtedy otvoril krabičku a vybral z nej jeden božtek, spomínajúc si pritom na lásku, s akou ich dcérka do nej vkladala...

Každý z nás, priatelia, má určite jednu takúto krabičku doma.

Internet

Děvče se zeptalo ...

Děvče se zeptalo chlapce, jestli si myslí, že je pěkná a on odpověděl ne. Zeptalo se ho, jestli by s ní chtěl být navždy a on odpověděl ne. Potom se ho dívka zeptala, jestli by plakal, kdyby odešla a on odpověděl ne. Řekla dost. Chtěla Odejít pryč, slzy padaly dolů po její tváři a chlapec ji chytil za ruku a řekl... „Nejsi pěkná, jsi nádherná. Nechci být s tebou navždy, já potřebuji být s tebou navždy... A neplakal bych, kdyby jsi odešla... zemřel bych...“

Internet

Delfíni ...

Delfíni na sebe volají jmény... Možná to pro vás nic neznamená, ale když jsem to poprvé slyšel, vehnalo mi to slzy do očí...:) A nemám k tomu daleko ani teď, když to píšu. Pro mne je to naprosto úžasná věc... je to jedna z mnoha věcí, na které lidé nemají sebemenší podíl... na planetě Zemi jsou tvorové, kteří na sebe volají jmény a nejsme to my...:)

Michal*

Semtamník je taky Tvůj !

Tak neváhej a piš, zkoušej to, troufej si, navrhuj, kresli, básni,
vymýšlej hádanky, zkrátka tvoř a dej nám o tom vědět!
Cokoliv, co neurazí, neublíží, potěší a pobaví, může se objevit na těchto stránkách.

Světlo Tvým krokům !

TULÁCKÝ SEMTAMNÍK (Tulákův průvodce po zeměkouli) č.35

Vydán
jako 45. publikace
Oddílového nakladatelství **NAKOLENĚ**
Neprodejný materiál
pro potřebu členů a přátel oddílu

TULÁCI

květen 2006, vydání první

Na přípravě tohoto čísla se podíleli:

Gattaka:

Slova pro první i druhý list
Průvodce po písničkách
Tulákův průvodce po oddíle, čili rčení...

Křížovka

Michal:

Slovo náčelníkov...
Tulákův průvodce po mailech
Chvála přátelství (Zdeněk Matějček)
Střípek Delfini...

Konop a Monty:

Svatošské...

Píšťalka:

Jeden den se školníkem

Náboženství

Krokodýlek:

Krokodýlova kuchyně

Konop:

...přírodní řízek s bramborovými knedlíky

Anonymní Internet:

Skákal pes...

Výroky školáků...

Střípky: Osel, Krabička, Děvče se zeptalo...

Tisk:

DDM - Dům UM, <http://www.dumum.cz>
Pod strašnickou vinicí 23, Praha 10
tel.: 274 773 407, 274 772 081

Kontakt na oddíl (působí v Praze 10):

Michal Vitouš, K dolům 15, Modřany, Praha 4, 143 00

tel.d.: **244 403 394**, tel.z.: **261 306 378**, mobil: **777 334 383**

Vše o nás najdete též na Internetu na adrese: <http://tulaci.beruna.cz>

Připomínky a dotazy zasílejte na e-mail: tulaci@beruna.cz, xargosovo@centrum.cz

Aktivity našeho oddílu jsou podporovány Sdružením Mladých ochránců přírody ČSOP z prostředků MŠMT a MHMP. Více na www.smop.cz či www.msmt.cz.